

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-571

05.06.2020

Прем'єр-міністру України

ШМИГАЛЮ Д.А.

Шановний Денисе Анатолійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Львовочкіна С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 5 червня 2020 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

Руслан СТЕФАНЧУК

571

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

N129-1 / - 11

від "02" березня 2020 року

Прем'єр-міністру України
О.В. ГОНЧАРУКУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

***Щодо загострення проблеми
зростання заборгованості з оплати
комунальних послуг***

На початку минулого року в депутатському запиті я звернув увагу Уряду на необхідність вжиття невідкладних заходів з метою розв'язання проблеми накопичення боргів з оплати комунальних послуг, які на той час сягнули 47,7 млрд. грн. Однак попередній склад Кабінету Міністрів України не вжив ефективних заходів в цьому напрямі. Внаслідок цього вищезгадані борги продовжили накопичуватися і на кінець минулого року досягли 63,7 млрд. грн. Негативна тенденція зростання заборгованості триває й у поточному році, за перший місяць якого борги збільшились на 3 млрд. грн.

Стрімке збільшення заборгованості населення з оплати комунальних послуг є, у першу чергу, результатом дії запущеного владою «маховика» постійного підвищення тарифів. Його темпи в останні роки випереджають зростання доходів більшої частини громадян. Зокрема, мінімальний тариф на електроенергію для населення з 2014 року збільшився у 4,2 рази, вартість газу - в 8,5-10,9 рази, опалення - в середньому в 6,1 рази.

Внаслідок цього переважна більшість українців, які через зростання цін змушені майже всі отримані кошти витратити на продукти, ліки і предмети першої необхідності, виявилась неспроможною самотійно та своєчасно сплачувати комунальні послуги. Якщо у 2010 році обсяг необхідних населенню субсидій був на рівні 2,3 млрд. грн. – біля 7,3% від сукупної вартості спожитих громадянами комунальних послуг, то минулого року ця сума сягнула майже 44,8 млрд. грн., яка становила вже понад третину (34,1%) зазначеної сукупної вартості.

Ще одним результатом такої ситуації є постійне зростання навантаження на державний бюджет, ресурси якого залишаються істотно обмеженими через продовження негативних тенденцій в економіці. Зокрема, якщо у 2010 році фінансування субсидій складало менше одного відсотка всіх витрат по загальному фонду державного бюджету, то минулого року розрахункова потреба у такому фінансуванні вже сягнула 5,6% від зазначених витрат.

Реальним шляхом вирішення згаданої проблеми є зниження комунальних тарифів. Однак замість конкретних кроків в цьому напрямі, Уряд віддає перевагу недофінансуванню реальної потреби у субсидіях та штучному обмеженню їх доступності для громадян. Так, з передбачених Державним бюджетом 2019 року 55 млрд. грн. субсидій насправді було виділено лише 44,8 млрд. грн. До того ж, кількість отримувачів субсидій наприкінці минулого року в порівнянні з 2018 роком, коли Уряд істотно посилив жорсткість умов їх одержання, впала більш як удвічі – з 6,9 млн. сімей до 3,3 млн.

Подібна практика застосування Урядом інструменту житлових субсидій аж ніяк не відповідає його природному призначенню - допомогти найбільш нужденним громадянам сплатити комунальні рахунки. Натомість вона більш схожа на намагання Кабінету міністрів «підігнати правила» під обмежений ресурс бюджету.

Недостатньо ефективною виглядає робота Уряду й у напрямі скорочення заборгованості громадян з оплати комунальних послуг, єдиним механізмом якого протягом багатьох років залишається її реструктуризація. Обсяг договорів на реструктуризацію, укладених громадянами торік, становить 532,5 млн. грн., а сума сплачених торік коштів в рамках зазначених договорів - 315,5 млн. грн. Зазначені цифри виглядають мізерними на фоні загальної суми заборгованості - 63,7 млрд. грн.

Не видно істотних зрушень щодо зниження рівня втрат у житлово-комунальній галузі. Згідно з оцінками експертів, адекватне фінансування заходів енергоефективності могло б дозволити у 3-4 рази зменшити споживання в житловому секторі та створило умови для зниження тарифів. Однак обсяг бюджетних асигнувань на підвищення енергоефективності залишається невідповідним масштабам завдань, що стоять у цій площині. Зокрема, протягом 2017-2019 рр. на їх реалізацію з бюджету було виділено лише 4,9 млрд. грн.

Враховуючи вищезазначене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» вимагаю терміново вжити комплексних заходів, які б дозволили докорінно змінити ситуацію з боргами населення з оплати комунальних послуг.

Про результати вжитих заходів прошу поінформувати мене у встановлений законодавством термін.

З повагою
Народний депутат України

С. Льовочкін
(посв. N 129)